

Guillem d'Efak reinventa

Tots els grans de la cançó catalana s'han unit per homenatjar el cantautor mallorquí Guillem d'Efak. Als 64 anys i recuperat d'una llarga malaltia, el músic rep un merescut reconeixement a la seva trajectòria artística.

M' impressiona que es reuneixi tanta gent. No s'havia organitzat mai res semblant, i no crec que es torni a fer mai. En Serrat vindrà d'Amèrica i en Llach de França. És molt emocionant". Aquestes són les paraules amb què Guillem d'Efak expressa el sentiment de satisfacció per l'homenatge que a Mallorca li ha preparat l'Obra Cultural Balear i Salvador Escamilla.

El que semblava impossible ho ha aconseguit Guillem d'Efak. Reunir tots els grans noms de la cançó. Està prevista l'actuació de Raimon, Joan Manuel Serrat, Lluís Llach, Maria del Mar, Quico Pi de la Serra, Ovidi Montllor, Núria Feliu, Tomeu Penya, Marina Rossell, Joan Bibiloni, Raphel Ferrer, Miquel Pujadó, Toti Soler, Toni Obrador, Josep Tero, Maria Cinta i Lucky Guri a l'Auditori de Palma. Aquest homenatge arriba quan Guillem d'Efak celebra els seus 30 anys de cantant i després de 9 mesos d'immobilitat, provocats per una llarga malaltia.

Guillem Fullana Hada d'Efak va néixer el 23 de març a Assobla, a l'antiga colònia espanyola de Río Muni, l'actual Guinea Equatorial. De pare mallorquí i mare guineana (diuen que princesa), als 2 anys va anar a viure a Mallorca, més concretament a Manacor. Allà, com a bon manacorí, va adquirir el seu compromís amb el país. Mentre estudiava el batxillerat, becat per l'Ajuntament, ajudava el seu pare a fer classes foravila per a gent gran perquè poguessin escriure. La seva relació amb l'escriptura sempre ha estat intensa i això ha fet que sempre intentés contagiar-la. La llegenda, la seva, diu que les putes li pagaven per escriure cartes d'amor perquè sabia com ningú emocionar, seduir i entusiasmar.

A Manacor, on va viure vint-i-cinc anys, és on va guanyar el seu primer premi literari. Era l'any 1954 i guanyava els Jocs Florals de Manacor. Després vindrien altres premis (Cavall Fort, 1968; Carles Riba, 1969; Ciutat de Palma, 1973; Faràndula de Sabadell, 1977). El primer llibre li'l va editar Josep M. Llompart. Ell també seria qui li parlaria de Raimon i li presentaria Josep M. Espinàs. Així, anant estirant el fil de l'atzar i el compromís embolicats en una mateixa troca, va ser com Guillem d'Efak entrà per la porta gran al món de la cançó.

El maig de 1965 debutà amb èxit al Teatre Romea de Barcelona. Poc després es traslladava a aquesta ciutat a viure. En poc més de tres anys va gravar vuit discos.

la nova cançó per una nit

Com diu Salvador Escamilla aquest homenatge "és una gran festa, la més gran celebrada a l'entorn de l'amic i la cançó". El polifacètic Guillem d'Efak recull aquests dies elogis i testimonis d'amistat de tot arreu. Com diu Bartomeu Mestre Sureda: "Guillem d'Efak s'ha topat amb la collonada de veure comparèixer amics de davall les pedres; amics de ver i no de barret, que, per més temps i distància que ens separi, sabem del plaer de la conversa amb aquest homenàs de

Guillem d'Efak (baix, amb Biel Mesquida i Josep M. Llompart) ha trobat molts amics disposats a fer-li patent l'admiració i respecte pel seu treball de trenta anys. A la dreta, portades d'alguns dels seus primers discos.

color de cafè amb llet (sa mare va posar el cafè...) que, per afegitó, comença a destenyir per demostrar-nos que, en realitat, és la reencarnació d'Anselm Turmeda, qui, disfressat de trobador, ha tornat d'Àfrica i s'ha establert al regne enmig del mar".

Després d'una greu operació de la columna vertebral, Guillem d'Efak confessa viure una segona joventut. Ara pot estar assegut i fins i tot comença a caminar. Això li ha permès tornar a posar-se a treballar aquests dies juntament amb Antoni Parera Fons, que també participa en l'homenatge justament preparant la principal sorpresa de la nit. La coral de la Universitat de les Illes Balears clourà l'acte de l'Auditori interpretant un tema escrit per Guillem d'Efak i compost per l'esmentat músic.

La nit del 20 de juny de 1994 passarà a la història per la màgia que Guillem d'Efak ha sabut imprimir al món de la cançó. Una màgia que ara li torna revertida en un homenatge, però que en definitiva es tracta d'una nova creació del seu saber fer d'artista. Retirat de la cançó ja fa anys per dedicar-se, en exclusiva, a l'escriptura, als 64 anys d'edat, el cantant de Mallorca aconsegueix un nou èxit, del qual seria bo que sortís un disc d'un valor inestimable.

L'endemà, molts, gairebé tots, abandonaran l'illa de la calma i Guillem d'Efak tornarà als seus papers aprofitant el gust de poder-se asseure a escriure a llegir, a viure.

Ell, que és capaç de fer riure i plorar, de riure's i plorar de tot, ha dit que pujar de nou a l'escenari de l'Auditori per ell, després dels mesos d'immobilitat és com pujar a l'Everest. El seu bon fer per a conrear l'amistat ha estat capaç de reinventar la cançó, encara que només hagi estat per una nit. El mèrit és seu. La nit, de tots.

Elisa Galangau

